

Poština plačana v gotovini.

26

SLOVENSKI
ČEBELAR

Glasilo Čebelarskega
društva za Slovenijo

1923

Številka 9.

Vsebina:

Poročilo o 25. rednem občnem zboru „Čebelarstva društva za Slovenijo“	129	Domači panj na otokih hrvaškega in dalmatinskega primorja	143
Drugi kongres jugoslovanskih čebelarjev v Sarajevu	138	Vpliv griže na matico	144
Prezimovanje v medišču	139	Kupčija z medom	144
Čebelarska opravila za začetnike (oktober, november in december)	141	Prevažanje v pašo	146
		Opazovalne postaje	148
		Vesti iz podružnic	150
		Drobiž	150

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Ta številka obsega 24 strani, ker zavzema poročilo o občnem zboru precej prostora. — Nekaj gradiva smo morali odložiti za prihodnjo številko. G. dopisnike nujno prosim, da pošljejo rokopise do 20. vsakega meseca. — G. I. K. iz V. O hubam detelji priobčimo v prihodnji številki dalj-

šo razpravo. — G. Fr. K. iz Ž. Dotičnega inserata uprava inseratnega dela ne more prej priobčiti, predno ne pošljete vzorcev, da se prepriča ali so predmeti vredni priporočila. Predmete pošljite ali prinesite g. ravnatelju Mesarju v Jugoslovansko knjigarno.

Pozor! Čebelarji z A. Ž. panji. Pozor!

Najhitrejša in najlažja odzemanje medu — z najmanjšo muko za čebelarja in čebele dosežete, če uporabljate za ometanje čebel najboljši

sipalnik „IDEAL“

(opisan in narisani v 7. številki letoš. Čebelarja.)

Založila in prodaja jih à 120.— Din:

Čebel. podr. za Ljubljano in okolico na Miklošičevi cesti št. 12 — sodnija — v pisarni ravnatelja ljubljanske jetnišnice.

Rute za prešanje medu in vreče za vosek

najboljši lastni izdelek
nudi ceno vrvarna

Anton Šinkovec starejši
Kranj 12.

Večja množina pristnega

točenega medu

po nizki ceni je na prodaj pri

Vek. Bratina

čebelar, Križevci pri Ljutomeru.

Prodaj

3 kompletne
A. Ž. panje

močne, iz najboljše ajdove paše, z vso zalogo medu ali samo vališče.

I. Žmuc

Pod Turjak, pošta Turjak.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI.
Urejuje M. HUMEK, višji sadjarski nadzornik v Ljubljani, Tobačna ulica 21.

Letnik XXVI.

V Ljubljani, dne 30. septembra 1923.

Štev. 9.

Poročilo

o 25. rednem občnem zboru »Čebelarstva društva za Slovenija«,
ki se je vršil dne 8. septembra t. l. v Ljubljani.

Letošnjega občnega zbora se je udeležilo 60 čebelarjev. Zastopanih je bilo 24 podružnic z 41 glasovi, kar je odločno premalo.

G. podpredsednik M. Humek otvori občni zbor, pozdravi navzoče in konstatira sklepčnost. Toplo pozdravi zastopnika beneških slovenskih čebelarjev gospoda Sajeveca iz Postojne in g. dr. Ivana Sabo iz Beograda, predsednika čebelarstva ruskih čebelarjev v naši državi.

G. šef oddelka za kmetijstvo, ki bi se bil rad udeležil današnjega občnega zbora, je službeno zadržan. Zato pozdravi v imenu oddelka za kmetijstvo občni zbor g. višji sadjarski nadzornik M. Humek, želeč občnemu zboru obilo uspeha, z zagotovilom, da bo oddelek za kmetijstvo stal tudi v bodoče društvu krepko ob strani. Izjavo je vzel občni zbor z odobravanjem na znanje.

A. Tajniško poročilo.

Poroča tajnik Jože Okorn.

Slavni zbor! Četrto stoletja društvenega življenja in dela je za nami. Z uspehi, ki smo jih dosegli v tej dobi moramo biti zadovoljni, kajti zunanje lice našega čebelarstva se je v tem času, po-

sebno pa še v zadnjih letih močno izpremenilo. Smelo lahko trdimo, da smo na čebelarstvu preboleli ne samo otroške želje po igračah, ampak tudi fantovsko vihrovost in hrepenenje po vedno novih načinih čebelarjenja in boljših panjih, kajti vsi smo prepričani in edini v tem, da je le v veliki racijonelni meri možno z uspehom čebelariti.

S tem pa naše delo še ni končano, ampak se nam ravno zaradi tega kažejo nove naloge, in sicer bo treba v prvi vrsti izpopolniti našo notranjost, to je poglobiti naše teoretično in praktično znanje, ter dobiti odjemalcev za naše pridelke, da bomo svoje s trudom pridobljeno blago lahko prodali za primerno ceno. Vseh teh nalog se je dosedanji odbor živo zavedal in je o tem pri vsaki seji načelstva kakor tudi sejah širšega odbora razpravljajal.

Delovanje odbora.

Slavni zbor prosim, naj mi dovoli, da mu na kratko v imenu odbora poročam o njegovem delovanju v tem poslovnem letu.

1. »Slovenski Čebelar«.

Vsa leta društvenega obstoja je imel odbor največje težave z izdajanjem dru-

štvenega glasila. To je bilo vzrok, ne samo večnim denarnim krizam, ampak je radi tega v splošnem zaostajalo razen organizatoričnega vse društveno delo.

Da napravimo tem večnim težavam konec, in svoje moči uporabimo drugje, je lanski odbor zastopal stališče, da morajo biti stroški za list kriti s članarino. Predlagal je občnemu zboru da zviša članarino od K 50.—, na Din 40.— kateri predlog je bil s 101 glasom za, proti 2 na lanskem občnem zboru sprejet.

Upravnih in ekspedicijskih težkoč ni bilo, vendar prosimo podružnice, člane in naročnike, da se ravnaajo točno po navodilih upravnika. Če hočete, da bo uprava dobro in točno vršila svoje delo, bodite v prvi vrsti sami točni in ne delajte nepotrebnih neprilik.

Z novim letom se tiska list v Blasnikovi tiskarni. Z zadovoljstvom moramo konstatirati dejstvo, da list redno izhaja, kar je zasluga g. urednika in tiskarne.

List se rajpošilja v 1799 izvodih in sicer 1408 izvodov članom društva, 21 izvodov direktinim naročnikom, 267 izvodov naročnikom v inozemstvo, v zamenjavo in brezplačno 37 izvodov, od teh 16 v inozemstvo, 4 člani pa dobivajo namesto »Čebelarja« list »Bienenvater«.

Celotno število naročnikov se je od lanskega leta zmanjšalo za 880.

2. Organizatorično delo.

Delovanje večine podružnic je dobro, četudi se je število članov pri nekaterih močno skrčilo. Posebno pohvalno moramo omeniti delovanje podružnic Vič pri Ljubljani, in Ljubljana in okolica, ki sta si v kratkem času napravili vozove za prevažanje čebel in postavili na pasišču pod Krimom podružnične čebelnjake. Viška podružnica izdeluje tudi satnice za člane društva. Nekaj podružnic si je oskrbelo tudi vse potrebno čebelarstvo orodje, ki je na razpolago vsem podružničnim članom. Naj bi ti vzgledi vspodbudili tudi ostale podružnice.

V tekočem letu so se na novo ustanovile tri podružnice in sicer v Kostanjevici, v Hrušici pri Ljubljani in v Rogški Slatini. Društvo ima letos 91 podružnic s 1408 člani. Število članov je padlo za 951, kar je zakrivila povišana članarina.

V neposreden delokrog društva spadajo sledeče podružnice, ki imajo navedeno število članov:

Bled	8
Boh. Bela	6
Boh. Bistrica	12
Breznica p. Žirovnica	13
Brezovica pri Ljubljani	4
Cerklje pri Kranju	9
Črnomelj	15
Dobrova pri Ljubljani	7
Dobropolje	5
Dolsko p. Dol pri Ljub.	11
vDor, Dolenjsko	6
Gorenjska dolina	9
Gorje pri Bledu	24
Horjul	10
Hrušica pri Ljubljani	10
Jesenice, Gorenjsko	14
Jezersko	18
Kamnik	44
Kočevje	10
Kostanjevica	5
Kranj	26
Krka	6
Krtina	26
Laze pri Planini	11
Litija	26
Ljubljana in okolica	71
Medvode	13
Metlika	26
Mokronog	8
Novomesto	25
Podbrezje	9
Polhovgradec	24
Poljane nad Škofjo Loko	22
Predvor p. Tupaliče	9
Predgrad, p. Stari trg pri Črnomlju	6
Račna, p. Grosuplje	9
Radovljica	23
Raka pri Krškem	23

Ribnica, Dolenjsko	4
Rob pri Vel. Laščah	12
Selee nad Škofjo Loko	18
Stari trg pri Rakeku	24
Škofja Loka	22
Št. Vid pri Stični	8
Tacen, p. Št. Vid nad Ljubljano	14
Velike Lašče	14
Vič pri Ljubljani	28
Vodice	11
Vrhnika	13
Zagorje ob Savi	25

Skupaj 50 podružnic s 778 člani

Podružnična zveza Celje.

Celje	28
Cadram, p. Oplotnica	30
Dobova	30
Gornjigrad	18
Jarenina	11
Kapela-Radenci	10
Kozje	13
Laško	19
Ljutomer	14
Marenberg	11
Maribor	24
Mursko polje	6
Nova cerkev, p. Vojnik	4
Ormož	18
Prvenci, p. Moškanjci	10
Rogaška Slatina	33
Rogatec	10
Ruše	4
Savinjska dolina	36
Slovenjgradec	20
Sv. Andraž v Slov. Gori- cah	5
Sv. Benedikt v Slov. go- ricah	25
Sv. Ilj pod Turjakom	12
Sv. Janž na Drav. polju	8
Sv. Jurij ob Ščavnici	7
Sv. Lovrenc na Pohorju	20
Sv. Lovrenc v Slov. go- ricah	6
Sv. Peter pri Mariboru	9
Sv. Trojica v Slov. gor.	7
Sv. Vid pri Ptujju	5

Šmarje pri Jelšah	12
Šoštanj	12
Trbovlje	24
Vojnik pri Celju	18
Vransko	7
Zgornje Dravsko polje	19

Skupaj 37 podružnic s 566 člani

Podružnica zveze Guštanj

Črna pri Prevaljah	13
Guštanj	17
Mežica pri Prevaljah	12
Prevalje	12

Skupaj 4 podružnice s 54 člani

Skupno število članov:

Osred. društvo 50 podruž. s 788 člani	
Zveza Celje . 37 » » 566 »	
Zveza Guštanj 4 » » 54 »	

Skupaj . 91 podr. s 1408 člani

S poslovanjem je prenehalo 14 podružnic in sicer: Borovnica, Cirknica, Kostel, Leskovec, Osilnica, Vel. Gaber, Beltinci, Cirkovce, Mala Nedelja, Murska Sobota, Ponikva, Sv. Lovrenc na Dravskem polju, Dravograd in St. Daniel. Dolžnost vseh članov, osobito pa še bodočega odbora bo, da dela z vsemi silami na to, da se število članov pomnoži in oživijo zaspale podružnice.

Poslovanje podružnic je po večini zadovoljivo.

3. Potovalni pouk.

Potovalni pouk je bil v tem letu prav živahen. Število prireditev se je od minolega leta skoro podvojilo. Vseh prireditev je bilo 64 in sicer 21 enodnevnih tečajev in 43 predavanj. V neposrednem delokrogu osrednjega društva se je vršil pouk v sledečih krajih:

a) predavanja: 19. novembra Medvode, 3. decembra Vič p. Ljubljani, 8. decembra Škofjaloka, 10. decembra Vel. Lašče, 17. decembra Litija, 24. decembra Dolsko p. Ljubljani, 26. decembra Tacen, 27. decembra Kamnik, 31. decembra Kranj, 7. januarja Zagorje, 21. januarja Breznica na Gorenjskem, 4. februarja

Radovljica, 11. februarja Podbrezje, 18. februarja Predole p. Grosuplje, 25. februarja Gorje p. Bledu, 4. marca Raka p. Krškem, 11. marca Krtina p. Domžalah, 19. marca Novomesto, 2. aprila Črnomelj, 8. aprila Dovje, 15. aprila Vnanje Gorice p. Brezovica pri Ljubljani, 22. aprila Selca n. Škofjokolo, 5. avgusta Gameljne.

Skupaj 23 predavanj, katere je vodil in izvršil čebelarški učitelj Jože Okorn.

b) enodnevni tečaji: 17. septembra Guštanj, 29. aprila Vel. Lašče, 1. maja Marjanišče, Ljubljana, 4. maja Vodice, 6. maja Staritrq pri Rakeku, 6. maja Tacen p. Šmarno goro, 10. maja Dobeno pri Mengšu, 10. maja Trbovlje, 11. maja Dovje, 13. maja Britof p. Kranju, 15. maja Vrhnika, 18. maja Grm p. Novemestu, 20. maja Vrbnje p. Radovljici, 20. maja Zagorje ob Savi, 27. maja Krtina p. Domžalah, 27. maja Jezersko, 17. junija Vel. Lese p. Krki na Dolenjskem, 24. junija Rob p. Laščah, 29. junija Dolsko p. Ljubljani.

Skupno 19 enodnevnih tečajev.

Tečaje v Tacnu, Trbovljah, Vrhnikih, Zagorju ob Savi, Krtini in Krki je vodil in izvršil g. Josip Verbič, za kar mu bodi izrečena najiskrenejša zahvala, ostale pa potovalni učitelj Jože Okorn.

V območju zveze Celje se je vršil pouk v sledečih krajih:

a) predavanja: 29. aprila Zreče p. Konjicah, 6. maja Frankolovo, 10. maja Sv. Ana v Slov. goricah, 10. maja Sv. Benedikt v Slov. goricah, 13. maja Sv. Peter p. Mariboru, 20. maja Središče ob Dravi, 31. maja Vuzenica, 10. junija Rogaska Slatina, 17. junija Loče p. Konjicah, 24. junija Laško, 1. julija Šmarje p. Jelšah, 8. julija Murska Sobota, 15. julija Sv. Jurij ob Ščavnici, 22. julija Ribnica na Pohorju, 22. julija Marenberg, 29. julija Sv. Ilj p. Turjakom, 12. avgusta Loče p. Poljčanah, 19. avgusta Sv. Križ na Murskem polju, 4. septembra Šmarje p. Jelšah, 8. septembra Kapela.

Skupaj 20 predavanj.

b) tečaji: 3. junija Sv. Andraž v Slov. goricah, 29. junija Ljutomer.

Skupaj 2 tečaja.

Vse te prireditve je vodil in izvršil čebelarški potovalni učitelj g. Ivan Juranič.

Razen teh predavanj in tečajev pa so priredile tudi podružnice same veliko poučnih sestankov. Vse prireditve so bile, razen par izjem, prav dobro obiskane, povsod pa je bilo obilo zanimanja.

Stroške za predavanja in tečaje, ki sta jih priredila potovalna učitelja, je krila »Pokrajinska uprava za Slovenijo oddelek za kmetijstvo«, ki je tudi v drugih slučajih posebno v zadevi podpor in ureditvi pasišč podpirala društvena stremljenja. Dolžnost občnega zbora je, da izreče oddelku za kmetijstvo v imenu vseh čebelarjev za njegovo naklonjenost iskreno zahvalo.

4. Opazovalne postaje.

Opazovalnih postaj je 23, ki so vse popolnoma opremljene. Postaje oskrbujejo gg.:

Ljubljana — Josip Verbič.

Vič p. Ljubljani — Janko Babnik.

Moste p. Ljubljani — Josip Stojkovič.

Krtina pri Dobu — Ivan Šmajdek.

Zg. Tuhinj — Jurij Mayer.

Škofjaloka — Matej Vidmar.

Javorje — Josip Klopčič.

Vrhnika — Valentin Košmerl.

Sv. Gregor pri Ortneku — Jože Adamič.

Struge pri Dobropoljah — Janez Meglen.

Novomesto — Josip Vales.

Rožni dol pri Semiču — Anton Polič.

Sv. Peter pri Mariboru — Franjo Kirar.

Formin pri Moškanjeih — Jurij Lubec.

Sv. Lovrene na Pohorju — Mat. Millenoth.

Ojstrica nad Dravogradom — Urh Hafner.

Sv. Duh na Ostrem vrhu — Jakob Gradišnik.

Orehova vas pri Mariboru — I. Rudolf.

Verženj pri Ljutomeru — Ivan Petrovšek.

Litija — Alojzij Žigon.

Polhov Gradec — Miha Juvan.

Ložnica pri Žalcu — Andrej Pikl.

S poslovanjem so prenehale opazovalnice: v Olševku, Leskovcu in Zg. Porčiču.

Na novo so nastale v Zg. Tuhinju, Litiji, Polhovem Gradcu in Sp. Ložnici pri Žalcu.

Še tekom tega leta bo začela poslovati opazovalnica v Zg. Logatcu (op. g. Gustav Kordon). Če bodo sredstva na razpolago, se ustanove še: v Tacnu pod Šmarno goro in Trbovljah.

Voditelj postaj in glavni poročevalec je g. prof. Josip Verbič. Dolžnost občnega zbora je, da izreče gg. opazovalcem za njih tiho in požrtvovalno delo najiskrenejšo zahvalo.

5. Čebelarska razstava.

Ob priliki praznovanja društvene 25 letnice prirejena čebelarska razstava je prav lepo uspela. Vsem razstavljalcem kakor tudi aranžerjem izreka odbor zahvalo v prepričanju, da delo društva in sotrudnikov — članov ne bo ostalo brez uspeha za napredek našega čebelarstva.

Posebna zahvala veljaj »Savezu jugoslovanskih pčelarskih društava«, ki nam je izposloval drž. podporo v znesku Din 17.000.—, in pa oddelku za kmetijstvo, ki nam je v kritje primanjkljaja nakazal Din 7500.— podpore.

6. Blagovni oddelek.

O delu, uspehih in razvoju blagovnega oddelka bo poročal društveni blagajnik g. ravnatelj Ivan Mesar, ki je z veliko požrtvovalnostjo vodil ta oddelek.

7. Knjižnica.

Knjižnica se je tudi v tem letu izpopolnila in sicer imamo v knjižnici 240

vezanih letnikov »Čebelarja« in 80 drugih knjig.

Čebelarska šola.

Ves čas društvenega obstoja stremi društvo za tem, da bi ustanovilo čebelarsko šolo, ki bi bila odločujoč faktor za razvoj ne samo slovenskega, ampak celokupnega jugoslovanskega čebelarstva sploh.

Društveni odbor je v tekočem letu na poziv poljedelskega ministrstva izdelal statut za šolo in pa proračun.

Ministrstvu so se, kakor smo obveščeni, zdele naše zahteve prevelike. Zato misli samo v doglednem času na eni izmed kmetijskih šol ustanoviti državno čebelarsko šolo.

9. Društveno zemljišče.

O uporabi društvenega zemljišča bo sklepal današnji občni zbor. Svet je bil prvotno namenjen za čebelarsko šolo in pa za društveni dom. Ker na šolo, kakor je razvidno iz zgornjega poročila, ni misliti, društveni gmetni položaj pa onemogoča oživotvoriti idejo društvenega doma, je sklenil odbor na svoji zadnji seji, da naj današnji občni zbor ukrene, kar se mu zdi umestno.

Zemljišče je z izdatno podporo oddelka za kmetijstvo plačano, in imamo v slučaju prodaje proste roke.

10. Sladkor.

Kakor je razvidno iz poročila o seji »Saveza« ki je bilo objavljeno v 7 številki »Čebelarja«, bomo v bodoče težko dobili sladkor po znižani ceni.

11. Sedanji odbor.

Odbor je imel v poslovnem letu 1922/23. tri seje širšega odbora in šest sej načeglstva.

V odboru so bili gg.: predsednik prošt Andrej Kalan, podpredsednik Martin Humek, tajnik in upravnik Jože Okorn, blagajnik Ivan Mesar, odborniki pa gg.: Josip Verbič, Janko Strgar, Janko Babnik, Ivan Šmajdek, Alojzij Peterlin, Viktor Vokač, Černej Ljudovit, Jurančič Ivan in Močnik Peter.

Razprava o tajniškem poročilu.

»Slovenski Čebelar«. G. Humek izrazi željo, da bi vsi napredni čebelarji sodelovali pri listu. V zadnjem času ne dobiva dovolj prispevkov za list in je primoran, da napiše sam mnogo člankov.

Tajnik predlaga sledeče: 1. List se pošilja samo proti plačilu. Na naročilo brez nakazila članarine se ne bo oziralo. — Položnice se pošiljajo samo podružnicam in naročnikom. — Podružnice morajo poslati imenike članov in zapisnike občnih zborov do 1. januarja vsakega leta. Sprejeto!

Glede »naročnikov« se je vnela daljša debata, katere so se udeležili gg. Arko, Jurančič, Verbič, Okorn. Sklene se, da se smatra za naročnike vse čebelarje izven Slovenije, dočim se domači čebelarji pridele najbližji, odnosno ljublj. podružnici. Tajništvo naj pred društvenim občnim zborom podružnicam sporoči, kateri člani so jim prideljeni.

G. Juvan predlaga: Vpeljejo naj se legitimacije, in ugodnost pri blagovnem oddelku. Sprejeto! G. Verbič predlaga naj izda legitimacije društvo! Sprejeto! G. Jenko predlaga naj priobčuje »Čebelar« tudi »Listek«. Se bo upoštevalo, ako bo na razpolago primerno gradivo!

»Organizatorično delo«. Da bodo zadobile podružnice pravi pomen predlaga tajnik, naj si vse tekom časa nabavijo potrebno čebelarsko orodje. V ta namen se bodo tudi podeljevale primerne podpore. Se vzame na znanje »Potovalni pouk«. Tajnik prosi vse podružnice naj mu sporoče, kdaj žele imeti predavanje ali tečaj, in sicer naj se tu vpošteva celo leto, ne pa samo poletni meseci.

»Opazovalne postaje. G. Juvan predlaga naj se v »poročilo« vstavi tudi stanje barometra in higometra. Se sprejme, toda s pripombo, da društvo ne more nabaviti opazovalcem tlako in vlažimetrov.

»Društveno zemljišče«. Na predlog g. Stupice se sklene, da se zemljišče obdrži. O uporabi naj sklepa odbor. Predlog se sprejme.

B. Blagajniško poročilo:

Pred 4 leti je prevzel sedanji odbor od starega odbora velik dolg za sladkor, ki je znašal nad K 400.000.— Ta dolg so zakrivile povojne razmere in je nastal brez krivde starega odbora. Društvo ni imelo takrat nobenega blaga in nobenega drugečnega premoženja.

S pametnim gospodarstvom je novi odbor poplačal dolg, četudi je deloval vsa leta v najtežjih povojnih finančnih težkočah in okolnostih. Članarina ni zadoščala niti za papir, na katerega se je tiskal list in vsako leto so se zaradi prenizke članarine pokazali veliki primanjkljaji, ki so znašali v posameznih letih nad K 100.000.—

Če bi ne bilo blagovnega oddelka, bi danes »Slovenski Čebelar« komaj še izhajal, gotovo pa ne v današnjem obsegu.

Srečen je bil sklep sadenjega odbora, ki je poklical v življenje blagovni oddelk. Za nabavo blaga pa ni bilo ne denarja ne potrebnih prostorov in ne drugih obratnih sredstev, saj je za vsako malo podjetje treba danes več milijonov.

Blagovni oddelk zaradi tega ne more vedno in v vsakem slučaju članom čebelarskega društva takoj na povelje ustreči, ker nima lastnih uslužbencev in lastne uprege in je večkrat navezan še celo na razpoloženje voznikovo, ki ga mora sproti najeti. Vsak član naj si torej čebelarske potrebščine, ki jih bo rabil, pravočasno naroči in naj ne čaka zadnjega trenutka. Koliko je bilo letos neupravičenega pritoževanja zaradi pomanjkanja voska oziroma satnic. Člani so valili krivdo na blagovni oddelk. Namesto da bi bili lansko jesen vosek shranili in ga spomladi zamenjali za satnice, so ga prodali prekupcem. Spomladi pa so zahtevali satnice od blagovnega oddelka in se večkrat naravnost surovo obnašali,

ker jim blagovni oddelek ni mogel satnic prodati. (Dokaz pismo čebelarke podružnice v Medvodah, ki zaradi tega ni na današnjem občnem zboru zastopana). Zaloga satnic je bila vedno vezana na one člane, ki so prinesli vosek, šele ko so bili ti odpravljani, je mogel blagovni oddelek s satnicami prosto razpolagati. Takrat pa ni delal nobenih razlik in so jih dobili vsi člani, ki so se zglasili takrat, ko so bile satnice na razpolago.

Kakor povedano, je bila predzadnja leta članarina prenizka in je krila komaj polovico tiskovnih stroškov za »Slov. Čebelarja«. Prigospodarjeni denar blagovnega oddelka pa je vedno ves investiran v blagu oziroma čebelarskih potrebščinah za prodajo članom.

Vse to se mi je zdelo potrebno povedati, da pojasnim zakaj izkazuje blagovni kakor tudi upravni oddelek primanjkljaj v računskem zaključku konec leta 1922. Odbor si je moral denar, ki je primanjkoval v blagajni vedno sproti izposoditi, ker bi sicer ne bil mogel poravnati računov v tiskarni, še manj pa naročiti čebelarskih potrebščin za blagovni oddelek.

Ker naše društvo ni gospodarska ali trgovska organizacija, si samo tudi ni moglo izposlovati nobenega posojila in smo dobili potreben denar le na osebno zaupanje do članov sedanjega odbora. Te dolgove je moral odbor sedaj pred občnim zborom poplačati, ker je veljalo zaupanje le za stari odbor, medtem, ko si bo moral prihodnji odbor, ki si ga bo občni zbor danes izbral, iskati novih virov za daljne poslovanje. Društvo ima danes okoli 200 A. Ž. panjev in mnogo drugih potrebščin, namenjenih za prodajo članom. Zmanjkala so pa v blagovnem oddelku točila, vilice in kolesca; to blago je naročeno in ga je treba plačati naprej. Plačati je tudi nekaj številčk čebelarja, tako, da bo zapadlo ta mesec v izplačilo kakih Din 40.000.— za katere bo moral prihodnji odbor poskrbeti, če bo hotel nadaljevati in izpoplnevati zalogo bla-

govnega oddelka. Ta zaloga znači danes že lepo premoženje; inventarja pa konec leta 1922, ko so se sklenili računski zaključki, zaradi knjigarniškega dela blagovni oddelek ni mogel sestaviti. Pač pa je bil konec meseca aprila sestavljen inventar, ki sta ga odobrila oba gg. pregledevalca računov in je bil predložen tudi odborovi seji.

Zasluga sedanjega odbora je, da je prišlo premoženje čebelarskega društva v lepo ravnovesje.

Poleg lista, ki ga je odbor vsa leta z ogromnimi žrtvami vzdrževal, je montiral odbor na Viču stroje in vso drugo opremo za izdelovanje satnic, kar je stalo mnogo denarja; dalje je ustanovil zadnja leta veliko opazovalnih postaj, za katere je bilo treba kupiti tehtnice, termometre itd., nakazal je mnogim potrebnim članom, ki so med vojno izgubili čebele, ali prišli ob čebelarstvo potom požara in drugih nesreč, denarne podpore, invalidom in drugim navdušenim a revnim čebelarjem je daroval panje in čebelarske potrebščine. Nakupil je zemljišče, priredil lani čebelarsko razstavo, kar je bilo združeno z velikimi denarnimi in fizičnimi žrtvami.

Ob koncu naj še nekaj pripomnim. Za list, ki je prejšnja leta izkazoval velik primanjkljaj, pa si je letošnje leto že sam po sebi vsled višje članarine opomogel, se je v tehničnem oziru silno veliko žrtvovalo, najvažnejše, to je duševno delo pa ostalo takorekoč neplačano in se sploh ne upošteva.

Sotrudniki, posebno pa g. urednik in tudi upravitelj lista dobivajo za svojo veliko duševno delo malenkosten honorar, ki se ravna po nekem že zelo starem medvojnem tarifu.

Ni zadosti, če list samo izhaja, da bo tudi stvarno na višku, si mora pridobivati vedno novih večjih sotrudnikov. Gospod urednik pa toži, da se mu najboljše moči odtegujejo in da mora preveč članov sam pisati. To zadevo upam, da bo razčistil odbor pri prihodnji seji.

Računski zaključek upravnega oddelka za leto 1922.

D o h o d k i		S t r o š k i	
	Din	p	
Članarina	32.057	10	Tiskarniški stroški za Sl. Čebelarja do vŕševŕi ŕt. 9/10 1922
Subvencija vlade in druge podpore	8.802	16	Uprava „Slov. Čebelarja“
Oglasi	2.063	—	Polni stroški za predavanja in odborove seje
Prejemki za sladkor	24.984	97	Nabava tehnic itd. za opazovalne postaje
Prodane ŕtevilke Slov. Čebelarja	80	—	Oddani prispevki za „Čebelarski dom“
Prispevki za „Čebelarski dom“	9.825	—	za „Savez“
„ za „Savez“	1.100	90	Plačila za razstavo in nakup sladkorja za pectivo
za Razstavo	535	10	Vrnjena posojila in obresti
Razno	4.660	20	Inventar za izdelavo satnic
Najeto posojilo	40.500	—	Kupljeno zemljiŕce s pristoibinami
Konec leta 1921 :	2.245	25	Nagrada uredniŕstvu in sotrudnikom Slov. Čebelarja
v poŕtni hranilnici v Ljubljani	204	57	Podpore
v poŕtni hranilnici na Dunaju	1.680	57	Stroŕki poŕtne hranilnice
gotovina v blagajni	51.153	07	Vrnjeni oziroma nazaj kupljeni kozarci
Primankljaj v blagajni oziroma dolg konec leta 1922			Plačano Kmetijski druŕbi na prevoznini za sladkor
			Razno
			Konec leta 1922 :
			Vloga v poŕtni hranilnici na Dunaju
			Vloga v poŕtni hranilnici v Ljubljani
	179.891	89	

Računski zaključek blagovnega oddelka za leto 1922.

D o h o d k i		S t r o š k i	
	Din	p	
Prodano orodje	249.284	88	Nabavljeno orodje s stroŕki
Diferenca vsled računŕske pomote v juniju		83	
Primankljaj v blagajni oziroma dolg konec leta 1922	21.785	05	
	271.070	76	

Oba računŕska zaključka pregledala, v redu našla in ugotovila, da je primankljaj obeh oddelkov popolnoma krit z blagom, določenim za oddajo na člane.

Ljubljana, dne 30. junija 1923.

Hronek l. r., t. č. revizor.

Fr. Petrovc l. r., t. č. revizor.

Vsled tega stavim sledeče predloge:

1. Pooblasti naj se eden prihodnjih odbornikov, da bo stavil odborovi seji konkretne predloge glede nagrad za urednika, upravnika in sotrudnike.

2. Otvori naj se debata glede voska, ki se donša blagovnemu odelku in zahteva, da se zamenja za satnice. Člani so nosili cele hlebe obmnožine, voščinskega blata, zalitega z voskom in zahtevali zanj polno vrednost, oziroma so protestirali proti vsakemu še tako skromnemu odtegljaju. Občni zbor naj se izjavi, kakšni odtegljaji naj bodo pri čistem vosku, kakšni pri takem, ki ima samo spodaj skorjo nesnage in kaki za manj prečiščeno blago. Sklep občnega zbora pa naj se objavi v »Čebelarju«.

3. Občni zbor naj otvori debato glede izvršitve satnic, v katerem oziru so se tudi čule pritožbe.

Razprava o poročilu blagovnega oddelka

»Blagovni oddelek.« G. Jurančič predlaga naj se ustanovi posredovalnica za prodajo medu, dočim predlaga g. Žigon naj se ustanovi zadruga. Na dodatni predlog g. Stupice, da naj se ustanovi zadruga in osnuje pripravljalni odbor, se v ta odbor izvolijo gg. Žigon, Verbič, Stupica, Vokač, Mesar, Okorn.

G. prošt Kalan predlaga, da naj se bolj skrbi za reklamo po listih in opozarja na hranilno vrednost medu. Sprejeto!

Z uvedbo članskih izkaznic je tudi možna kontrola. Sklene se, da dobivajo člani, ki se izkažejo z legitimacijo potrebščine za ceno, ki je označena v »Ceniku«, dočim morajo plačati nečlani 20% več.

Glede satnic se je vnela dolga debata, katere so se udeležili gg.: Verbič, Babnik, Elsner, Strgar.

Sklene se: Satnice naj bodo tako močne, da bodo celice dobro utisnjene.

Ker prinašajo člani nečist vosek se sklene, da se odtegne od primešanega lepega voska najmanj 2%, dočim se naj slab vosek ne prevzame.

»Članarina«: Za prihodnje leto znaša članarina 40 Din, podružnici ostane o 1 te vsote 5 Din. Za inozemstvo 45 Din. Zadevo glede nagrad naj uredi odbor.

Pregled računov.

G. Hronek poroča, da sta z g. Petrovec Franom pregledala račune in jih našla v redu. Predlaga, da da občni zbor obema absolutorij. Sprejeto! Nato je sledila

volitev odbora.

Predsednikom je bil izvoljen g. stolni prošt Andrej Kalan, za podpredsednika pa g. višji sadjarski nadzornik M. Humek.

V odbor so bili izvoljeni sledeči gg.: Josip Verbič, profesor, Ljubljana; Janko Strgar, čebelarstvo, Bitnje; Janko Babnik, uradnik, Vič; Ivan Šmajdek, učitelj, Krtina; Alojzij Peterlin, nadučitelj, Kočevje; Ivan Mesar, ravnatelj, Ljubljana; Viktor Vokač, trgovec, Ljubljana; Jože Okorn, učitelj, Ljubljana; Ljudevit Černej, šol. nadz., Celje; Ivan Jurančič, učitelj, Šv. Andraž; Peter Močnik, nadučitelj, Guštanj. Namestnika: Ivan Elsner, ravnatelj, Ljubljana; Ivo Verbič, uradnik, Ljubljana. Pregledovalca računov: Ivan Hronek, uradnik, Ljubljana; Franc Petrovec, rač. rev., Ljubljana.

Slučajnosti.

G. Verbič: Kaj je z Centralo za nakup in prodajo medu? Tajnik poroča, da se je to pojasnilo v prvi številki »Čebelarja«.

G. Verbič predlaga: 1. Odbor naj v bodoče predloži občnemu zboru proračun za prihodnje leto. 2. Opazovalcem in društvenim funkcionarjem naj se nakažejo primerne nagrade. 3. Določi naj se cena medu. 4. Sklepi sej naj se kratko objavijo v listu. 5. Odbor naj skrbi za reklamo za med. 6. Občni zbor naj se prične ob 9. uri dop. in sicer če le mogoče v času velesejma, ali pa v smislu določila društvenih pravil.

Vsi predlogi so bili sprejeti razen tretjega, kjer je to vsled nediscipliniranosti čebelarjev točasno nemogoče.

G. Verbič opozarja nato čebelarje, ki prevažajo čebele v pašo, da naj bodo ob-

zirni in naj ne vozijo čebel tja, kjer je že domačih dovolj.

Ker se nikdo ne oglasi k besedi, zaključí ob 13. uri g. predsednik občni zbor.

Drugi kongres jugoslovanskih čebelarjev v Sarajevu.

M. H u m e k — Ljubljana.

Lepi so bili dnevi od 9. do 12. avgusta t. l., ki smo jih prebili v bratski slogi zastopniki jugoslovanskih čebelarjev v Sarajevu. Zbralo se nas je blizu 200 iz vseh pokrajin naše širne domovine. Čebelarsko društvo za Slovenijo je zastopalo pet čebelarjev (Bukovec, Verbič, Okorn, Humek in Ambrožič). Na kongres so prihiteli čebelarji iz vseh stanov in veroizpovedanj. Tudi nežni spol je bil častno zastopan. Največ udeležencev je pripadalo seveda inteligentnim slojem. Manjkalo pa tudi ni preprostih čebelarjev-seljakov zlasti Bosancev. Videli smo mnogo učiteljev, nekaj katol. in pravoslavnihi duhovnikov, trgovcev, rokodelcev in drugih. Močno je bil zastopan tudi muslimanski živelj, pri katerem je bilo sploh opaziti mnogo zanimanja za čebelarstvo in velika prijaznost napram tujcem.

Točno ob napovedani uri je otvoril kongres t. č. predsednik Saveza g. A. B u k o v e c, ki je posebno povdarjal pomen kongresa, ki naj goji zlasti medsebojno spoznavanje in zblizanje ter izmenjavo raznih nazorov in izkustev na polju racijonelnega čebelarstva in pa skupno reševanje važnih vprašanj, ki se tičejo celokupnega napredka te lepe stroke.

Kongres je nato pozdravil tajnik čebelarskega društva za Bosno in Hercegovino, neumorni delavec na polju racijonelnega čebelarstva v Bosni g. profesor D i l b e r, ki je v svojih izvajanjih posebno naglašal radost, da se je kongres sklical baš v Sarajevo, da se tako tem lepše proslavi 25 letnica ondotne čebelarske organizacije.

Prvi referat je imel vseučiliški profesor g. dr. A. L a n g h o f e r iz Zagreba o nekaterih zanimivostih čebelnega življenja. Kdor je slišal g. prof. na lanskem kongresu v Ljubljani, mu je že znano, s kako temeljitostjo in neko očarujočo ljubeznijo on obravnava ta predmet. S svojim predavanjem, ki ga je prepletal vseskozi s praktičnimi navodili in migljaji, je vzbudil vsestransko zanimanje in priznanje.

Drugi referent narodni poslanec gospod S v. G j o r g j e v i č iz Beograda je v svojem temeljitem govoru izčrpno obravnaval vprašanje izboljšanja čebelne paše. Naštel je po vrsti vse medunosno rastlinje naših in tujih krajev in premotrival, katere rastline bi se dale bolj širiti in katere na novo vpe-ljati, zlasti z ozirom na njihovo gospodarsko vrednost kot krmne rastline ali v kake druge koristne namene. Posebno zanimanje je vzbudila v zadnjem času po vsem svetu neke nove vrste detelja iz Amerike (hubam detelja), ki mnogo obeta, ako se bo obnesla obenem kot krmna rastlina. Čebelarskega botanika je dalje posebno zanimala japonska sophora in neka japonska trta (vitis Davidi), ki neki izvrstno medi in pa nove vrste ajde (polygonum orientale i. dr.)

Za njim je urednik »Slov. Čebelarja« na kratko opisal način čebelarstva v Sloveniji zlasti z ozirom na kranjski panj in na A.-Ž. Svoj referat je pojasnjeval s praktičnim razkazovanjem na A.-Ž. panju in drugih pripravah. Videti je bilo, da so se udeleženci kongresa precej zanimali za naše čebelarstvo in brez dvoma bo ta ali oni napredni če-

belar posegel vsaj za poizkušnjo po našem panju, ki bi se gotovo obnesel tudi po teh krajih.

Drugi dan je nastopil naš čez vse marljivi veteran med jugoslovanskimi čebelarji g. M. Ljubić, urednik »Hrvatske Pčele« iz Osjeka ter nam v krasnem referatu orisal zgodovino čebelarstva od starega veka pa do današnjih dni, dotakniviši se vseh časov in vseh kulturnih narodov. Ni pozabil omeniti tudi našega Janše in nekaterih drugih odličnih slovenskih čebelarjev. Zbral je toliko zanimivega gradiva, da se moramo naravnost čuditi njegovi izredni marljivosti.

Konečno sta bila na dnevnem redu še dva referata, ki sta obravnavala vprašanje najbolj primerne panja. Najprej nam je g. naduč. Antonoli iz Splita obrazložil načela, po katerih mora biti panj urejen, da bo prikladen za čebelo in za čebelarja. G. profa Jovanovič iz Tuzle pa je praktično razkazal uredbo svojega panja in način kako on čebelari v njem. Navzoči udeleženci so se za poslednja dva referata živo zanimali in je nastala o tem predmetu živahna debata. Toda čas je prehitro potekel in nadaljni razgovori so se morali odložiti za prihodnji kongres.

Z običajnimi sklepnimi nagovori se je oficijelni del kongresa zaključil. Pokazalo se je, da bo treba za bodoče kongrese število razprav skrajšati, da se pridobi potrebni čas za razgovore in debato. Istotako bo kazalo v bodoče izbirati za obravnave na kongresih le tako tvarino, ki je za napredek celokupnega jugoslovanskega čebelarstva posebne važnosti. Kongresom naj bo pridržana rešitev važnih spornih vprašanj znanstvenega in pa tudi čebelarsko-tehničnega značaja. Za čim uspešnejši potek kongresa je konečno potrebno, da se program določi in pridobe referenti vsaj pol leta pred kongresom.

Bivanje v Sarajevu je bilo v splošnem — ne vštevši hude vročine — jako prijetno in zlasti za nas iz »severa« zelo zanimivo. Izlet v Pale, večerja na travniku, pogled s postaje Bistrič na razsvitljeno prestolico Bosne in izlet pod Igman planino k vrelu Bosne nam ostane v trajnem spominu.

Vsem, ki so pripomogli, da se je kongres tako lepo izvršil, zlasti g. Dilberu bodi tudi na tem mestu v imenu Saveza jugoslov. pčelarskih društev in v imenu slovenskih udeležencev izrečena prisrčna zahvala za veliko gostoljubnost in požrtvovalnost.

Prezimovanje v medišču.

I. Kosi. — Celje.

Priprava čebel za zimo je pač eno najvažnejših opravil vestnega čebelarja. Uspehi prihodnega leta so zelo odvisni od tega, kaj in kako bomo letos vzimili. Od mrličev ne bomo imeli nič, od slabičev pa veliko skrbi in jeze, a le malo ali pa tudi nič dobička. Le močne družine spomladi nam donesejo zaželjeni uspeh. Da bodo pa čebele ostale čez zimo močne, je odvisno od tega, če smo jih dobro pripravili za zimo.

Da morajo imeti dovolj živeža, je pač jasno vsakemu prevdarnemu čebelarju in

se je o tem že tudi dovolj pisalo. Tudi ni menda več dvoma, da se morajo čebele toplo odeti. Sicer so svoj čas nekateri čebelarji trdili, da je boljše, ako so bolj na mrzlem, ker baje tedaj čebele na pol otrpnejo in zaradi tega manj porabijo medu nego na toplem; žal da so potem nekaterim popolnoma otrpnile in niso potrebovale nič več medu. Zato so menda tudi ti čebelarji izpremenili svoje mnenje.

Kakor je posneti iz »Slov. čebelarja«, prezimuje že več čebelarjev z A. Ž.

panji čebele v medišču. Ker prakticiram ta način prezimovanja že več let z dobrim uspehom in so mi njega vrline znane, mi naj bo dovoljeno izpregovoriti o tem nekaj besedi. Že to, da nam pri takem načinu prezimovanja ni treba posebej shranjevati praznih satov in se ukvarjati z sitnim žveplanjem, je veliko vredno. Sicer trdijo, da se v to svrhu prazno satovje ravno tako lahko pusti v odprtem medišču, a ta način se mi dozdeva nenaraven in tudi ne dovolj zanesljiv, da bi se satovje pred večšami obvarovalo. Čez zimo se zbira v tem slučaju toplota nad gnezdrom v medišču, ki je s praznimi sati napolnjeno, namesto v plodišču samem.

V toplem medišču pa se bo zalega vešč prav dobro počutila in se že zarana spomladi lahko razvijala, prej nego bodo čebele toliko razvite, da medišče zasedajo in snažijo satje. Nasprotno pa, ako prezimimo zgoraj, ostane toplota v gnezdru samem, prazni sati pa so spodaj na mrzlem. Spomladi se čebele razvijajo normalno navzdol, prehodijo kmalu prazno satje, ker imamo samo spodnje žrelo odprto ter sproti znažijo satje in s tem onemogočijo razvoj veščine zalege. Stvar čebelarja je samo, da dno panja večkrat dobro osnaži.

Seveda čebelar ne sme puščati spomladi med svojimi družinami takih revčkov, v katerih ena čebela komaj drugo dokliče, kajti taka družinica se v nobenem slučaju ne more vešč ubraniti.

Pri prezimovanju v medišču sede čebele visoko nad žrelom, ne doseže jih torej niti pusta megla niti vlažen zrak ob času deževja. Veter ob nevihti ali zimski solnčni žarki, ki bi jih vabili iz panja, jim tudi ne pridejo do živega. Tudi morebitni poset kake ptice ali miške pri žrelu jih ne more tako vznemirjati, kakor .če prezimujejo v plodišču.

Ko se v jeseni gnezdo preseli v medišče, se pregleda ob enem tudi zaloga medu za zimo in po potrebi izpopolni. Rešetko, ki mora biti premakljiva, izvlečem iz panja in osnažim vseh prizidkov ter zopet potisnem v panj tako daleč, da med njo in prednjo steno panja ostane do tri cm prostora.

Plodišče se napolni s praznimi sati in če jih kaj primankuje s satniki. Že rešetka in prazni sati zabranjujejo mrazu dostop do čebelnega gnezda; vrhu tega naj se tudi žrelo primerno zoži.

Ko se spomladi čebele dobro izletijo in očistijo, mrežo izvlečemo iz panja ter odstranimo mrtve čebele.

Kakih ločilnih deščic med medišče in plodišče dosedaj tudi na zimo nisem uporabljal in je to stvar dotičnega čebelarja, kako ima panje urejene. Na vsak način pa je treba paziti, da je spredaj dovolj odprtine za dostop zraka do gnezda.

Ker je plodišče opremljeno s praznim satovjem se lahko na vrh satnikov položi kos ruboroida ali pa navadne lepenke, ki pa se naj prej malo napoji s kakim oljem, da se ne navzame vlage in ne zboči. V to svrhu se morajo satniki osnažiti prizidkov in lepenko brez ovir lahko potisnemo med spodnje sate in rešetko.

Jasno je, da je pri takem za čebele ugodnem prizimovanju umrljivost čebel čez zimo manjša in torej spomladi tudi manj mrličev.

Če so se baje nekomu čez zimo čebele zadušile v medišču, je bil pač vzrok ta, da jim je pustil premajhno odprtino za zrak, ki pa se je najbrže tekom zime še zamašila z mrtvimi čebelami.

Kakor pri vsakem delu, je še posebno pri čebelarstvu potreben zdrav razum, ki bode čebelarju navadno več pomagal, nego vse čebelarske knjige in strokovni listi. Samo treba ga je v pravem času in na pravem mestu uporabiti.

Čebelarska opravila za začetnike (oktober, november in december).

Ivan Šmajdek — Krtina.

S septembrom je končano čebelarsko leto, z oktobrom se prične novo. Nekateri so z minulim letom zadovoljni, drugi ne. Vendar pa vsak, če napravi končni letni obračun, spozna, da nima ravno izgube; seveda dela ne sme računati.

Po ajdovi paši si je čebelar še enkrat pregledal za pleme določene plem-

njake, glede matice in zaloge medu. V beležnico si je zapisal številke — katero mora imeti vsak panj — plemenjakov ter pri vsakem panju zabeležil starost matice, število satov in zalogo medu. V ta namen je najbolje imeti v beležnici nekako tako-le razpredelnico, ki si jo vsakdo lahko uredi za svoje potrebe in po svojih razmerah.

Čebelarsko leto 1923/24.

Številka panja	Vrsta panja	Število satov		Izrojenec ali roj	Starost matice	Vzumljene zaloge kg		Prevesil dne	Prevesil dne	Rojil dne	Porezal matičnjake	Pregledal dne		Iztočil satov dne		Opombe		
		vznil	dodal dne			svoje	dodal					1.	2.	1.	2.		1.	2.
1	A-Ž	9	.	Izr.	1923	11	2	26. 4.	1. 5.	26. 5. v5	29. 5.	9. 6. opl.	20. 6. 7	12. 9. 3	Dober medar; pohleven.			
4	G	9	$\frac{7}{4}$ 3	II.	1923	9	2	20. 4.	.	21. 5. v3	1. 6. v9	2. 6.	11. 6. m	16. 6. opl.	20. 6. .6	12. 9. —	Jako hud	
6	$\frac{1}{2}$ G	12	$\frac{2}{4}$ 3.	I.	1922	6	3	20. 4.	24. 4.	17. 5. v2	27. 5. v7	28. 5. !	16. 6. ?	23. 6. z.	20. 6. 10.	13. 9. 5.	20./6. dodal opl. m. iz 4.	

Iz tega primera je zabeležovanje popolnoma razvidno. Tako razpredelnico rabiš do konca čebelarskega leta. Poleg tega imej pa v beležnici še za vsak panj določeno po eno stran za daljše beležke. Tako n. pr. vidiš pri panju št. 6, pri rubriki: Porezal matičnjake, datum s kličajem. Ko sem mu hotel porezati matičnjake, da ne bi več rojil, dobim matičnjake razgrizene, znamenje, da je opustil misel za rojenje, si obdržal eno matico in drugo uničil; zato mu napravim znamenje (!), katero mi pove, da si je sam izbral matico.

16. junija pa pri pregledovanju ne najdem ne zalege, ne matice; zaznamujim tedaj z vprašajem (?) in mu takoj dodam iz drugega panja sat z do 3 dni staro zalego v preizkušnjo, če ima matico.

Ker mi je začel potegovati na zalegi matičnjake, sem bil prepričan, da nima matice. Zato mu od vzamem dodani sat, dodam pa v kletki oplojeno matico iz pršilčka št. 4. Drugi večer zadelam na rahlo odprtino kletke z vosčinami, 23. junija pa se hočem prepričati, če je sprejel matico; dobim pa že jajčeca in matico, kar zaznamujem s črko »z« (zalega). Ker je pri tem treba daljše beležke, zato je treba prostora na posebni strani beležnice. V opombo pa pridejo druge male beležke.

Ne misli, dragi čebelar-začetnik, da ti bo to delo vzelo preveč časa. Nasprotno! Vse čebelarjenje boš imel v pregledu in ne bo ti treba za to ali ono premišljati, ker tudi s premišljevanjem se izgublja čas.

Seveda, take beležke lahko napravljaj tudi na panjeva vrata, a na teh se

rado izbriše, pa ne veš nič, a beležke rabiš tudi v prihodnjem čebelarškem letu.

Koncem meseca oktobra panje odeni, da te ne prehiti mraz; čim prej končaš pri čebelah, tem bolje, ker pozimi potrebujejo čebele popolen mir.

Kako ti je treba čebele odeti, ne bom popisoval. Za odejo lahko uporabljaš slamnate blazine, mehko mrvo, mah, oblanje, staro obleko, jako dobra odeja so pa stari časopisi, posebno za A.-Ž. panje; 15 do 20 časopisov položiš tako čez plodišče, da je dobro zadelaš in čebele ti najlepše prezimujejo.

Ne pozabi ostrgati in osnažiti panjovom dna, da uničiš večšina jajčeka in črve.

V čebelnjaku nastavi mišje pasti, žrela pa pripri tako, da ti ne bodo vha-jale miši v panjove.

Ko zapade sneg, zasenci žrela z deščicami, A.-Ž. panjovi pa imajo itak že premakljive brade. Ob toplih solnčnih dneh jih pa le pusti, da se izlete, ker to je zdravo zanje, da se očedijo; samo če je sneg, nastelji pred čebelnjak slame ali kaj drugega, kakor sem že omenil v 1. številki. Morebiti bomo pa brez snega do januarja.

Ko si odpravil pri čebelah, preglej pa satje, katero misliš shraniti. Dobro, ne prestaro satje ohrani; iz starega in trotovega satja pa izkuhaj vosek.

Pozimi je čas, da si preskrbiš za prihodnje leto satnice, ki jih dobiš pri društvu v zameno za vosek. Prinesi pa popolnoma očiščen vosek, ker tudi ti zahtevaš čiste satnice.

Lepo satje spravi v omaro, prazne panjove ali zaboje in takoj žveplaj, da uničiš večšine črve, ki so v satju; žveplanje pa moraš ponoviti čez 8 dni, da uničiš še one ličinke, ki so se izlegle med tem časom iz jajčec; pozimi ti pa ni treba žveplati, ampak počakaj do pomladi.

Panjove in tudi druge čebelarške potrebščine si tudi pripravi v zimi, ker posebno pri panjih je treba čebelarju še vedno kaj popraviti, četudi jih je mizar še tako vestno naredil. Ne uporabljaš

panja, dokler se nisi pri vseh delih prepričal, da je brez hibe!

Kaj te še teži? Nekaj medu imaš naprodaj. Kam pa ž njim? K medarju, da ti plača po 20 Din kg. Nič ne de, če ti kupiš sladkor po 25 Din kg, saj je že to veliko, da se lahko pobahaš, da si med prodal.

Prijatelj, čebelar-začetnik, le pomisli, da so ga čebelice nabirale po kapljicah, zato ga ne razmetuj ti v kilogramih! Če ne moreš dobiti boljšega odjemalca, pusti med raje doma, da se porabi v gospodinjstvu. Kolike vrednosti je pa med kot zdravilo! Za prehlad ni boljšega nego čaj iz domačih rož oslajen z medom. Četi želodec slabo prebavlja, le uživaj med dvakrat do trikrat na dan v čaju po eno žlico; a vselej med s čajem prevri in posnemi goščo, če se ti nabere na vrhu. Ta se napravi le pri nekaterih vrstah medu.

Upajmo pa, da bo mogla čebelarška zadruga, ki se bo sedaj ustanovila največ v svrhu razpečavanja medu, laže doseči boljše cene, ker bo to njen glavni namen. Kot zadruga bo imela tudi večje ugodnosti nego jih ima društvo. Seveda bo pa treba, da bodo čebelarji k zadrugi v obilnem številu pristopili kot člani, ker brez članstva tudi zadruga ne bo uspevala. Čim več bo članov, tem laže bo zadruga zahtevala od vlade razne ugodnosti glede izvozne carine i. dr. Le v slogi je moč!

Ko ti bodo dolgi zimski večeri postajali dolgočasni, vzemi v roke »Slov. Čebelarja« ter ga iznova prebiraj. Gotovo si marsikaj bral, a takrat ne razumel, kar se ti bode pa sedaj rzbistrilo, ko si že dobil malo več prakse.

Brez Lackmayerjeve in Janševe knjige ne sme biti noben umen čebelar. Koliko zlatih izkušenj, katere boš našel v imenovanih knjigah in v »Slov. Čebelarju«, lahko uporabiš v prihodnjem letu sebi v prid, ker se obvaruješ marsikatere škode.

Ker so s to številko končana moja navodila, se tem potom oproščam. Nisem

bil natančen v podrobnostih; hotel sem podati le nekako ogrodje, nekako vzpodbudo čebelarjem-začetnikom. Velike vrednosti zanje bi bilo, da dobe še stare let-

nike »Slov. Čebelarja« v roke, v katerih je toliko dobrega še celo za stare čebelarje.

Obilo sreče v čebelarskem letu 1924!

Domači panj na otokih hrvaškega in dalmatinskega primorja.

Peter Zahija, župnik na otoku Rabu.

Nekoč sem v »Slov. Čebelarju« omenil naš domači panj. Morebiti bo koga zanimalo, ako ga opišem nekoliko natančneje.

Kakor imajo Slovenci svoj »kranjič«, tako imajo na otokih in po vsem hrvaškem in dalmatinskem primorju svoj domači panj, ki mu pravijo »ul«. Panj je zelo preprost. Odžagajo se štirje kosi deske, dolgi po 65—70 cm; širina se pusti pač taka, kakoršno ima slučajno deska. Te štiri deske se z žebli zbijajo in na vrh se pritrdi z vijaki v poševni legi še en kos deske panju za pokrov ali streho. Na obeh straneh deske prevrtajo in skozi luknje vtaknejo šest lesenih palic tako, da segajo v panju navskriž. Palice služijo za to, da se satje bolj čvrsto drži, ker stoje panji pokonci. Spodnja stran panja ostane popolnoma odprta. Na eni stranici se izreže pri dnu trikot visok 6 cm in ravno taliko širok. Odprtina je žrelo. Panj je gotov. Postavijo ga pokoncu kar na gola tla in na streho se položi težak kamen, da panja veter ne more prevrniti.

Panji stoje posamez na planem malo oddaljeni drug od drugega v kakem zavetnem kraju na vrtu v bližini hiše. Predno se dene v panj roj, ga običajno natarajo z metico (meliso?), da čebele rajši ostanejo v njem. Ko je roj v panju, ni nikakega opravila več z njim, ker naše čebele so tako utrjene, da živijo poleti in pozimi, po dežju in solncu, na burji in jugu vedno izpostavljene vsem prirodnim neugodam. Čebelar jim pripravi samo preprosto hišico in če je kaj medu, jim ga vzame, za vse drugo se morajo brigati same.

Tu čebele rojijo, ako je dobra paša

celo po štirikrat. Rojev ne združujejo, ampak vsakteri, če je še tako majhen, dobi svoj posebni panj, kjer je prepuščen svoji usodi. V jeseni, ako je bilo kaj paše, se okoli Male maše jemlje med. Panju odzamejo strešico in ga polože po dolgem. K tistemu koncu, kjer je bil pokrov, se pritisne drug, ravno tak, a prazen panj. Oba se zamotata z rjuho, da čebele ne morejo vhajati. Nato se na odprtem koncu, tistega panja, ki se mu hoče vzeti med, naredi močan dim. Čebele z matico vred zbeže v prazni panj. Ko so se preselile vse, postavijo ta prazni panj s čebelami na tisto mesto, kjer je stal prej polni panj. Sirote si morajo sedaj začeti graditi satje in nanesti še zimsko zalogo. Če je primerno vreme, si čebele še precej opomorejo. Večkrat je pa tako, da večina tako kruto oropanih družin pozimi pogine. Nekaj panjev pa pustijo celih, da jih imajo drugo leto za rojenje.

Iz panja, iz katerega preženejo čebele, potegnejo najprej tiste palice, ki drže satje. Potem pa zrežejo satje in zmečejo z medom in zalego vred vse skupaj v veliko kad, kjer se temeljito zmečka, da nastane gosto tekoča brozga. Sedaj odpro čep in iztočijo »med«. Nazadnje pa ostanke še sprešajo, da tako satje popolnoma ločijo od meda. Ker pa je z medom zmečkana tudi vsa zalega, zato se v takem medu vidi neka belkasta megla. Kakšna škoda, da se na ta način kvari med, ki je sicer izvrsten!

Spomladanski med je od kadulje (žalfija, kuš, pelim), jesenski pa od mete.

Upajmo, da bodo enkrat tudi pri nas v svobodni Jugoslaviji i v tem oziru nastopili boljši časi, da se bo napredno čebelarstvo jelo širiti tudi po naših krajih.

Vpliv griže na matico.

P. Riedl. — Podkraj pri Pliberku.

Koroški čebelarji smo mnogokrat po čebelni griži hudo prizadeti, zlasti oni, ki čebelarimo v bližini večjih gozdov in planin. Glavno pašo imajo čebele skoro vsako leto na smreki, ki medi od tretje tretjine maja do začetka julija, v planinah pa še dalje. Ker nam ostro podnebje naše dežele prepogosto uniči pomladansko in jesensko (ajdovo) pašo, smo prisiljeni prezimovati svoje ljubljenske večkrat samo na smrekovem medu. Kdor ima panje s premakljivim delom, se mu godi bolje, ker čebelam lahko ta med odvzame, prekuha z dodatkom sladkorja in jim ga da potem nazaj. Tem huje pa je s kranjiči, katerim pri najboljši volji mnogokrat ni mogoče pomagati. Ko nastopi pomladno vreme, je v takih slučajih pregledovanje panjev eno najžalostnejših čebelarskih opravil. V vsakem panju vse polno mrtvic, vsa vsebina grozno onesnažena, med par satovi pa žalostno brni kakih 100—500 čebel. Medu je dosti zadelanega, v kotih pa prepreza plesen satje in mrtvice. Čebelar snaži, izpodrezuje medeno in plesnivo satje, pregleduje panj za panjem, nekaj je močnejših, nekaj slabejših, nekaj mrtvih, grižavi so pa — vsi. Gorje, če najdejo njegov čebelnjak roparice, potem je uničeno vse. Čebele v takem stanju se ne morejo braniti. Čebelarju ne preostane nič drugega, nego skrb in potrpljenje.

Vendar čas rane celi in lepi maj navda nesrečnega čebelarja z novim upom. Tu in tam kak panj roji, drugi zopet dobro izletavajo, a nekaj jih pa hira in hira, da celo leto ne naredi nič, dasi imajo

matice iz prejšnjega leta in so bili v prejšnjem letu najpridnejši.

Tudi jaz sem imel letošnjo pomlad to nesrečo, pri kateri pa sem vendar tudi nekaj opazil, kar se mi zdi potrebno objaviti. Imam lanskega drujca (kranjiča), ki je bil eden izmed najboljših plemenjakov, kar sem jih pustil čez zimo. Spomladi je imel grižo in potem je postala zalega redka. Sklenil sem odvzeti mu matico, kar sem tudi storil. Matico, mlado in gibčno, sem pokril s kozarcem ter jo opazoval. Zapazil sem, da ji odpadajo jajčeca v kratkih presledkih. Ko pa sem preiskal satje nekega A. Ž. panja, katerega mi je uničila tudi griža, sem zapazil v nekaterih celicah do 6 jejecec medtem, ko v drugih ni bilo nič. Moja sodba po tem opazovanju bi bila, da griža, kakor človeku tudi čebelni matici poškoduje prebavila, da ni nikdar več prav zdrava. Matici odpadajo jajčeca, kakor naglo se ji pač tvorijo, zato more le slučajno spraviti kakšno jejece v celico, medtem ko jih v drugo celico odpade zopet po več. Odtod tista redka, po vsem satju rastrošena zalega grižavcev in tisto celoletno hiranje in navidezna lenoba.

Ne mislim s tem trditi, da bi bila ta moja sodba popolnoma opravičena, vendar je pa, četudi morda kakšna že opisana matična bolezen, z grižo tesno združena. Zato prosim cenjene g. tovariše čebelarje, ako je kateri v tej zadevi popolnoma na jasnem, da bi se oglasil. Hvaležni mu bomo in veliko bo nam koristilo če bomo vedeli ali je treba grižavcu matico izmenjati ali ne.

Kupčija z medom.

P. Angelus. — Ljubljana.

Letošnja čebelarska letina ni bila slaba, čeravno je pomlad marsikateremu čebelarju delala mnogo skrbi in bi mu bila vzela veselje do čebelarstva, ako bi če-

belarji ne imeli lepe čednosti potrpežljivosti in upanja na boljše čase. Seveda ni bilo povsod tako slabo. Mesec junij je bil mrzel, da že dolgo ne tako. Pa Bog čebe-

larja ne zapusti in prišla je dobra kostanjeva paša in na otavi so čebele nabrale dosti prav lepega medu. V ajdovo pašo smo poslali zelo močne panje in tudi ta paša ponekodi ni bila slaba — škoda le, da se je vreme zadnji teden tako skisalo. Splošno smemo reči, da medu ne manjka, manjka pa kupcev.

Mnogo se toži, da se blago ne da spraviti v denar, čeravno so nekateri čebelarji — pravi cenoskazi — ceno medu prav nizko nastavili. Naj pri tej priliki povemo, da bi morala biti cena medu saj za polovico večja nego je cena sladkorja, torej ako je cena sladkorja sto kron, bi morala biti cena medu sto in petdeset kron, ali vsaj priližno taka kot je cena surovega masla. Med vendar premaga sladkor in surovo maslo, naj si bo glede sladkobe ali vrednosti redilnih snovi, zraven tega ima pa v sebi mnogo zdravilnih moči.

Kaj je pa vzrok, da je kupčija z medom tako slaba? Gotovo je, da so mnogo krive sedanje razmere. Med se v inozemstvo težko speča, ljudje v naših krajih pa medu ne znajo prav ceniti. Te ovire kupčije z medom moramo odstraniti. Kakó? Kak podjeten mož-trgovec, ki se ne strši rizike, naj poskrbi, da se bodo dobili odjemalci v inozemstvu in vpelje naj kupčijo na debelo. Za domačine pa naj čebelarji sami kaj store. Mi moramo javnost za med pridobiti in v njej obuditi zanimanje. Naše ljudi je treba poučiti in še le vzgojiti za to, da bodo znali med ceniti, da bodo spoznali vrednost in korist njegovo kot živilo in zdravilo. Taka vzgoja pa se ne opravi v enem ali par letih. Treba je smotrenega, dolgoletnega in vstrajnega dela vseh čebelarskih organizacij in posameznih čebelarjev.

Brez reklame dandanes ne uspeva nobena kupčija. Vzemimo krčmarja, ki ima v kleti prav izvrstno kapljico in ceno ne previsoko. Ako gostilna še ni stara in na dobrem glasu, bo krčmar malo vina prodal, ako to skrivnost dobre kapljice ohrani sam za se in nikjer ne oglasi. Tako

je tudi s kupčijo z medom. Ako imaš medu polne posode in sicer medu najboljše vrste, boš kljub temu malo prodal, ako veš za to samo ti in tvoja družina. Oglasiti je treba, kričati, bobnati je treba. Ni pa zadosti, ako oglasiš v »Slov. Čebelarju«. Ta list bero navadno le čebelarji in ti bi sami radi prodali med. V razne liste: dnevnike, gospodarske liste, mladinske liste i. dr. je treba oglašiti.

Pridobiti moramo tudi naše hotele, restavracije, kavarne, gostilne, zlasti v krajih kamor močno zahajajo izletniki, turisti, letovičarji, kopališki gostje, da bodo gostom zlasti pri zajuterku ponudili tudi medu. Ako bi se gostom v čedni posodi — majhnem krožniku — po primeri ceni ponudil med, bi se ga ljudje kmalu privadili. Mnogi bi popraševali, kje se more kupiti tak dober med in bi ga naročali v večji meri. Zakaj je v Švici vživanje medu tako razširjeno? Zato, ker so se čebelarji za to potrudili. Lahko bi se po takih lokalih — zlasti po kavarnah — razširjali reklamni lističi, na katerih bi bilo prav na kratko povedano: Kaj je med, kako se pridobiva, kako se toči, kako je izvrstno živilo, koliko ima v sebi zdravilnih moči kje se dobi pristen med, po kateri ceni itd. Kje najdemo po naših krajih le en sam reklamni listič? Kje najdemo kavarno, hotel, gostilno, v kateri bi visel plakat, na katerem bi se priporočal med, ali jedilni list, kjer bi se ponujal tudi med? Nikjer!

Čebelarji prebivajo v krajih, kamor zahaja mnogo gostov, tujcev, izletnikov, hribolazcev, naj bodo s temi ljudmi prav prijazni, naj jih povabijo, da si ogledajo čebelnjak — seveda paziti je treba, da jih ne bodo pikale čebele. — Ako je prilika, naj jim pokažejo, kako snažno je vse pri točenju medu. Naj jim dajo pokusiti medu in v ta namen naj imajo nekaj raznovrstnega blaga v čednih posodah ter ga ljudem pokažejo. To vzbuja radovednost in zaupanje in je najboljše priporočilo.

Ako bi ne šlo na ta način, bo pa treba po ameriškansko krošnjarij od hiše do hiše po mestih in industrijskih krajih. Tega dela se čebelar, ki hoče dobro prodati svoj med, ne sme vstrašiti. Včasih bo to res komu nevšečno, ali kdor zna, ta bo pa le dosegel svoj namen. V lepi knjigi »ABC čebelarstva« — knjiga je pisana nemško in je izšla v Parizu — beremo, kako je neki Amerikanec Dan Withe iz New-Londona to reč vpeljal. On sam pripoveduje tako: Naložil sem na rame krošnjo, vzal seboj 2 posodi v vsaki 12 funtov medu in šel na pot. Vzel sem seboj tudi precej prospektov — reklamnih lističev — in 50 dopisnic s svojim naslovom. V mesto sem prišel ravno opoldne. Ko sem se pokrepčal, sem vzal nekaj prospektov in eno posodo z medom ter šel po kupčijskih potih. Šel sem po cesti in stopil v vsako hišo. Zvonil sem ali pa potrkal. Osebo, ki mi je odprla, sem uljudno in nedolžno vprašal: Ali ima rada vaša družina med? Prašala je in večidel sem dobil odgovor, da med sicer rada je, pa da ga sedaj ni voljna kupiti. Dobro, sem rekel, danes tudi ne prodajem medu, te-

muč danes dajam med zastonj in prav zadovoljen bom, ako ga smem vam nekoliko natočiti na krožnik. Mnogi so me kar čudno gledali, drugi so rekli: To je pa nekaj čudnega, vselej pa so me povabili, naj vstopim. Nalil sem jim nekoliko medu in dal listič s prošnjo, naj ta list večsih prebero, ker je zelo zanimiv. Glejte, sem rekel, tukaj imate zapisano vse, kar je treba vedeti o medu, zakaj in kako se toči itd.; tukaj imate dopisnico z mojim naslovom. Ako hočete dobiti tako posodo z 12 funti medu, napišite na dopisnico svoje ime, cesto in hiš. št., vrzite dopisnico v poštno tružico in v 10 dneh imate med v hiši.

Že čez 3 dni sem dobil toliko dopisnic, da sem mogel odposlati 30 posod medu... V samem tem mestu sem dobil naročil še za drugih 30 posod. Kar sem razdelil se je bogato poplačalo in za drugo leto sem imel dosti odjemalcev...

Kaj ne, ta je znal! Torej na delo! Prodajajmo le dobro blago! Dobro blago se samo hvali in odjemalcev ne bo manjkalo.

Prevažanje v pašo.

S. S a v s k i.

V Sloveniji imamo malo krajev, kjer bi imele čebele od početka pomladi do pozne jeseni dovolj beriva. Iz tega razloga je večina naših čebelarjev, ki hoče doseči v svojem čebelarstvu kolikortoliko uspeha — takorekoč prisiljena da prevažajo v pašo.

Ni moj namen pri tej priliki podrobneje razmotrivati pomen in važnost za gospodarske uspehe, ki se dajo doseči z usmerjenim in pravočasno izvršenim prevozom iz enega pasišča v drugo. Saj je večini čebelarjev itak znano, da so se tega sredstva prav pridno posluževali že naši dedje in pradedje, baš ker so v prevažanju spoznali velik pomen in gospodarsko važnost za razvoj in povzdigo čebelar-

stva. Pri tem se niso strašili potovanja in s tem združenega truda in stroškov ter so iz nekaterih krajev vozili čebele tudi 100 in še več km daleč v pašo in to na vozeh. Ne da se tajiti, da se s smotrenim prevažanjem v pašo dosežejo vobče ugodni uspehi, vsekakor pa boljši, nego če bi čebele pustili na mestu, kjer v gotovih letnih časih vsahnejo domala vsi pašni viri. Dandanes se čebelarji poslužujejo prevažanja v pasišča največ v jeseni, ko prične cveteti ajda. Ob ugodnem vremenu je ajdova paša zelo izdatna, skoro vedno pa se v ajdi preskrbe čebele vsaj z zadostno zimsko zalogo.

Kakor že rečeno, se nočem podrobneje baviti s pomenom in važnostjo pre-

važanja v pašo, pač pa hočem naše čebelarje-prevaževalce opozoriti na nekaj temeljnih načel, katerih bi se moral držati brezpogojno vsak čebelar, ki prevažja svoje čebele, ako hoče, da ga je smatrati umnim in naprednim.

Tega imena pa brezdvomno ne zasluži čebelar, ki pri prevažanju v pašo ne upošteva naslednjih načel:

1. Prevažaj čebele samo v dobra in izdatna pasišča!

2. Čebele prepeljane v pasišča naj se prevdarno in pametno porazdele po pasiščih!

3. V pašo prevažaj samo zdrave panje!

Teh načel, ki so zlate čebelarske-resnice, žalibog večina čebelarjev-prevažalcev prav malo ali celo nič ne upošteva. Izkušnje zadnjih let ter pritožbe onih čebelarjev, v katerih okoliš se privražajo čebele iz durgih krajev, nam potrjujejo, da je treba v tem oziru še marsikaj urediti. Kajti prevaževalci greše navadno z malo častnimi izjemami — proti vsem navedenim načelom, kar nam zopet dokazuje, da je nujno potrebno naše čebelarje k smotrenemu prevažanju temeljito privzgojiti.

Kar se tiče prvo navedenega načela je jasno, da je prepeljati čebele le v dobra in izdatna pasišča, ker bi bilo sicer škoda za trud in stroške.

Tem večjo pozornost pa je obračati načelu, da naj se čebele v pasiščih prevdarno in pametno porazdele. Kajti od izvedbe tega načela je odvisen donos, radi katerega se je pač vsak čebelar-prevaževalec odločil k trudapolnemu prevozu. In ravno proti tej kardinalni točki, od katere zavisi uspeh v čebelarstvu, pa večina naših prevaževalcev hudo greši. Navadno čebelarji-prevaževalci brez podrobnejših poizvedb prepeljejo čebele v pašo. Glavno jim je, da si preskrbe prostor za panje, vse drugo pa puste v nemar. Niti toliko se ne pobrigajo, da bi približno ugotovili kolikim panjem pravzaprav more nuditi pasišče zadostnega

beriva, koliko družin imajo v pasišču naseljeni čebelarji sami itd. Da pri takem ravnanju izostanejo zaželjeni uspehi, je umevno samo ob sebi. Navadno so pa posledice take brezskrbnosti še dosti hujše. Takoj ko namreč paša v pasiščih, v katero se je prepeljala preobilica čebelnih družin, poneha, nastopi vsestransko medsebojno ropanje, da je človeka, tembolj pa še umnega čebelarja, strah in groza. V tem čebelnem boju podležejo brezpogojno vsi čebelnjaki, v katerih je majhno število panjev. Ker prepeljejo v pašo bodisi posamni prevaževalci bodisi več skupaj navadno veliko število panjev na eno mesto, je naravno, da najdemo žrtve splošnega ropanja navadno med čebelarji, ki so stalno naseljeni v okolišu pasišč. Dokler čebelarji-prevaževalci ne bodo v resnici pametno in previdno postopali pri porazdelitvi panjev, prepeljanih na pašo, pač ni čuda, da čebelarji-domačini na vseh koncih in krajih delajo težave in zapreke prevaževalcem. In to po pravici! Saj imajo od takega nesmiselnega, marsikdaj naravnost brezobzirnega ravnanja s strani prevaževalcev ogromno škodo, mnogokrat pa pridejo celo ob svoje čebele zaradi ropanja ali pa zaradi boleznih, zanešenih v okoliš po brezvestnih prevaževalcih.

V dokaz kako škodljive posledice morajo nastati, ako se v pasišča prepelje preveč čebel, samo en primer. Poleg priznane dobrih pasišč v ajdovi paši v kamniškem in kranjskem okraju, v katera prepeljavajo svoje čebele predvsem naši gorenjski čebelarji iz radovljiškega okraja, nudi tudi ljubljansko polje precejšnjo ajdovo pašo, ki pa se žalibog vedno slabša iz razloga, ker je vsako leto manj polja posejanega z ajdo. Zbog tega ajdova paša na ljubljanskem polju izdaleka ne zadostja niti za čebelarje, ki so v velikem številu naseljeni v okolišu tega polja, ter mnogi izmed njih zaradi tega prepeljejo svoje čebele v kamniški ali kranjski okraj, kjer je najmanj še enkrat toliko ajde. In kaj doživljajo že nekaj let domači čebe-

larji na ljubljanskem polju! Na to polje, kjer niti za domačine ni dovolj paše, prepeljejo tuji čebelarji stotine in stotine (letos nad 500) A. Ž. panjev v pašo. Kaki morajo biti uspehi pri tako nesmiselnem prevažanju, je lahko umevno, saj takorekoč vsaka čebela drži za svoj ajdov cvet. Iz kakega razloga nagromadijo ti čebelarji tako ogromno število panjev v okoliš, ki niti domačim čebelarjem več ne zadošča za jesensko pašo, si ni mogoče tolmačiti. Morda iz udobnosti, ker se jim ne poljubi peljati svojih čebel nekaj km dalje v kamniški okraj, ali celo vsled starih, že davno ugaslih tradicij o izborni ajdovi paši na ljubljanskem polju? Najbrže pa je to škodljivo dejstvo pripisovati njihovi neodpustljivi malomarnosti.

Dokler se naše organizacije še ne povzpnejo tako visoko, da bi one vravnale

le porazdelitev, si je pač vsak umen čebelar na jasnem, da se mora sam pobrigati za to, da prepelje čebele le v tak kraj, kjer bodo imele dovolj paše in ne bo delal nepotrebne gnječe sebi in drugim v škodo.

Da je v pašo prevažati samo zdrave čebele, leži na dlani. Kdor bi vedoma prepeljal okužene panje na pašo, zasluži z vso pravico ime zločinca. Saj bi s takim brezvestnim ravnanjem ogrožal obstoj vseh v dotičnem okolišu nahajajočih se družin.

Predstoječih vrstic ni narekovala ni jeza ni zavist, marveč edino le želja, da se tudi pri prevažanju na pašo povzpne mo do večje uvidevnosti in tudi — samodiscipline. Uvaževanje gornjih načel more biti le v korist vsem čebelarjem brez izjeme!

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič. — Ljubljana.

Avugust 1923 ni povsod izpolnil nad čebelarjev. Bilo je nekaj paše na otavi in jesenski resi, a glavna je bila, kakor vsako leto v tej dobi, na ajdi.

Čebelarji, ki niso imeli te izdatne medne dobaviteljice v svoji bližini, zatekli so se k edino pravemu sredstvu: prepeljavanju. Poroča se nam, da so se nekateri v to svrhu poslužili modernega občila, tovornega avtomobila, in so bili s prevozom zadovoljni.

Ajda vobče ni dobro medila. Bilo je premalo soparnih, oblačnih dni in nektar se je prehitro sušil. Da niso bili uspehi povoljni, je kriva tudi prevelika množina sive ajde. Kmetovalci dajejo tej rsti prednost, ker napravi daljša stebila in baje ni tako občutljiva proti mrazu kakor črna.

Na ljubljanskem polju kjer je mnogo črne ajde, se je za časa paše na nekaterih mestih nakopičilo preveč panjev in tam nihče ni dosegel znatnih vspehov. Treba bi bilo nekaj ukreniti, da bi se na prizna-

nih pašiščih skrbelo za primerno porazdelitev panjev.

Da je dobra paša odvisna od prav posebnega vremena, nam najbolj jasno kaže slučaj, da je bil le gotove dni, v tem mesecu (27. in 31.) na mnogih krajih istčasno največji donos.

Kjer ni bilo ajde in drugih virov hrane, so čebele načele prejšnjo zalogo, ki je že kristalizirala. Iz Strug poročajo, da so pri mnogih družinah opazili na dnu panjev mnogo medu v rumenkasto belih zrnih, ki so ga čebele izmetale iz satja, dasi ravno o ropanju ni bilo sledu.

Sicer so bile čebele za zadnje imenovani nevšečni posel o popoldnevih zelo razpoložene. V ljubljanski okolici se je pojavilo ropanje posebno dne 26. avgusta po nenadnem in hudem dežju, ki je bil prejšnji dan. Trdili so, da so pripeljane čebele v velikih rojih oblegale domače čebelnjake. Neuki čebelarji so se jih branili na vse mogoče načine. Žalostno in kaznjivo so to vršili pod Krimom,

Mesečni pregled za avgust 1923.

K r a j (z morsko višino)	Označba opazovanega panja	P a n j e n a t e ž i						Toplina zraka				Dni je bilo									
		pridobil v			zgrabil v			v mesecu čistih dkg	največ pridobil	najvišja	najnižja	srednja mesečna	izletnih	deževnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.													C°	
		mesečni tretjini dkg						pridobil	kg	kg	kg	kg	kg	kg	kg	kg	kg	kg	kg	kg	
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	280	30	475	15	45	—	725	—	110	31	+36	+11	+20.8	30	7	—	2	6	23	20
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	350	210	680	—	80	90	1080	—	120	27	+39	+8	+20.7	29	7	—	2	—	29	18
Moste pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	220	155	1340	30	60	90	1545	—	235	27	+35	+12	+21.3	30	7	—	2	6	23	26
Krtina pri Dobu (305 m)	A.-Ž.	70	—	460	65	—	25	440	—	100	27	+33	+5	+16.2	31	10	—	2	5	24	11
Zg. Tuhinj (568 m)	A.-Ž.	20	—	440	20	40	110	290	—	100	27	+28	+9	+17.4	27	5	—	3	3	21	1
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	50	120	1630	45	50	—	1710	—	360	31	+30	+10	+18.6	29	4	—	2	8	11	15
Javorje (700 m)	A.-Ž.	—	40	140	—	110	20	50	—	70	31	+29	+10	+18.5	29	9	—	2	10	19	24
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	120	120	255	20	40	130	305	—	55	31	+32	+11	+20.2	29	7	—	2	4	25	14
Cerknica pri Rakeku (460 m)	A.-Ž.	240	150	10	—	40	70	250	—	50	17	+31	+11	+19.9	30	6	—	2	6	23	15
Sv. Gregor p. Ortneku (736 m)	A.-Ž.	40	—	—	100	50	60	—	180	30	1	+33	+11	+18.5	31	6	—	3	3	25	18
Struge p. Dobropoljah (416 m)	A.-Ž.	100	20	40	50	150	190	—	120	30	8	+31	+6	+17.8	30	7	—	9	5	17	19
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	140	60	1135	65	110	75	1085	—	220	31	+37	+9	+21.7	30	5	—	2	9	20	7
Rožni dol p. Semiču (376 m)	A.-Ž.	—	90	350	60	30	160	190	—	90	27	+36	+9	+22.5	30	3	—	1	15	15	15
Sv. Peter p. Mariboru (210 m)	svoj panj	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Formin p. Moškancih (211 m)	dunajski	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+27	+9	+18.6	30	10	—	1	6	24	15
Sv. Lovrenc na Poh. (442 m)	dunajski	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ojstrica nad Dravogr. (981 m)	amer.	—	40	60	260	90	160	—	410	40	26	+26	+8	+14.4	31	9	—	4	12	15	26
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	dunajski	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+30	+10	+17.6	29	9	—	3	12	16	20
Orehova vas p. Mariboru	Gerstung	100	300	1145	50	55	220	1230	—	260	27	+31	+9	+22.9	29	8	—	3	14	14	11
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	155	1210	2640	40	65	50	3850	—	545	22	+30	+11	+19.2	31	6	—	4	3	24	22
Litija (230 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—	+42	+9	+21.5	28	6	—	3	4	24	7
Polhov gradec (397 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+34	+8	+20.5	30	6	—	1	4	26	23

kjer so čebele sežigali. Prižigali so snope slame in jih na drogeh gibali pod obletajočimi čebelami.

Veliko čebel je šlo pri tem po nedolžnem v smrt. Po mnenju g. nadsvetnika Bukovca je mnoge čebele zatekel nenaden nalive in ostale so sunaj. Drugi dan so se ogrele in oživile in iskale zavetišča v najbližjem čebelnjaku. Da je to mogoče, se da sklepati iz tega, da čebele niso silele le v panje, temveč so v celih rojih zasledle bližnje drevje.

V Novem mestu so opazili čebelno gnilobo. Skrbite, da jo bodeate takoj in temeljito zatrli! V Rožnem dolu so se pojavile večje množine sršenov, ki so brenčali po ajdi in odnašali čebele.

Daljšo poročilo smo prejeli iz Vržeja, kjer so letos dosegli glede donosov v ajdovi paši rekord. G. poročevalec je za ajdo prevesil izredno močan panj. V medišču, ki je imelo majhno matično rešetko ($7 \times 12 \text{ cm}^2$) in zaprto žrelo, podušile

so se vse čebele. — Posebno dobra paša je čebelarjem v kratkem času napolnila panje s satovjem in medom tako, da je primanjkovalo posod za med. Dobra letina je sprožila tožbo, da izvoz za med ni odprt, ker bi bilo s prostim izvozom ondotni okolici in tudi Prekmurju v gmotnem oziru zelo pomagano. Tukaj o kakem zaprtem izvozu ničesar ne vemo. Gotovo pa je, da se izvoz v bližnja mesta, ki tvorijo sedaj drugo državo, ni tako enostaven, kakor pred svetovno vojno, a proti temu ni pomoči. — Isti poročevalec tudi piše, da so imeli v tem času veliko rojev, ki so v par dneh izdelali svoja stanovanja in se oskrbeli z živežem za zimo. — Konečno se čudi, da je opazovalni panj pokazal zvečer 3 kg donosa, naslednje jutro pa je pred izletom tehtal 90 dkg manj, kakor prejšnji večer. Če pomislimo, da ima nektar, ki iz njega nastaja med, okroglo 80% vode, med pa le 20%, si omenjeni pojav lahko razložimo.

Vesti iz podružnic.

Predavanja.

14. oktobra v Gorjah pri Bledu. Začetek ob 2. popoldne v Društvenem domu.

21. oktobra v Horjulu ob 1. popoldne v ljudski šoli.

28. oktobra v Spodnji Hrušici pri Ljubljani ob 3. popoldne v ljudski šoli.

Dne 30. decembra t. l. ima podružnica v hrastniški šoli svoj redni letni občni zbor z običajnim sporedom in zanimivim predavanjem. Dolžnost vsakega čebelarja je, da se tega občnega zbora udeleži in pripelje tudi neorganizirane čebelarje seboj. — Odbor.

Iz Trbovelj. Čebelarska podružnica v Trbovljah je imela dne 10. maja 1923 enodnevni čebelarski tečaj pri čebelnjaku gospoda učitelja Karla Omerzu v Trbovljah. Tečaj je vodil znani strokovnjak g. prof. Verbič iz Ljubljane. Orisal je A.-Ž. panj in njegove vrline, ter praktično pokazal vsa opravila pri njem. Na tem mestu gre gospodu profesorju srčna hvala. Dne 19. avgusta 1923 je zborovala podružnica v Hrastniku v šoli. Na tem zborovanju se je govorilo o vzgoji matice in zboljšanju čebelne paše. Veliko se je že naredilo v dolini v tem oziru, a je še vedno malo. Sklenilo se je pospeševati sadjarstvo in setev črne ajde, kakor tudi sajenje medumosnih rastlin.

Drobiž.

Sladkor naj se rabi za hrano čebelam le tedaj, ako čebelar nima medu, da bi čebele žive ohranil. Ker sladkor nima zadosti beljakovine, jo morajo čebele iz sebe izločati in to čebele zelo slabi, zlasti ako se

hrani le s sladkorjem, ako se pita ob slabem vremenu ali pozno, ko ni več dobiti obnožine. Dobro je, da je cena sladkorja tako visoka, ker sicer bi naša pridna sivka kmalu opešala.

Šipe v panju so nepotrebne, mnogokrat škodljive. Čebele namreč okenca rade zapelijo in les se napne. Kako težko se večsih tako okence odpre, kako se razburjajo čebele! Boljša je mreža in za njo dobra slamnica.

Rojenje se da omejiti, kakor neki čebelar zatrjuje s tem, da čebelam, ko jih pitamo za zimo, pridenemo medu ali sladkorju en rumenjaka za vsak panj. Baje se spomladi čebelna družina močno pomnoži, rojiti pa noče.

Voščine je najbolje topiti z deževnico ne pa s studenčnico ali z vodo iz vodnjaka, ker taka voda vosek nekoliko potemni.

Čudna statistika! G. urednik! Ali ni umesten ta vzklik, ako človek bere o jugoslovanskem čebelarstvu tako statistiko in tak zaključek iz te statistike, kakršno so prinesli naši časniki meseca septembra t. l.? Glasi se: *Jugoslovansko čebelarstvo*. Minolo leto je bilo v naši državi 524.573 panjev in sicer na Hrvaškem in Slavoniji 92.000 panjev, v severni Srbiji 167.195 panjev, v južni Srbiji 56.636 panjev, v Bosni in Hercegovini 77.350 panjev, v Sloveniji 49.720 panjev, v Vojvodini 33.638 panjev, v Dalmaciji 28.092 panjev in v Črni gori 16.134 panjev. Po tej statistiki bi morala Jugoslavija producirati letno 10 in pol milijonov kg medu. Najprej panji niso prav sešteti, ker po tej statistiki bi ne bilo: 524.573 panjev, namreč 520.765. Nikakor ne moremo misliti, da bi imela Srbija, ki je bila pred l. 1918. skoraj 7 let vedno v vojski in kateri je vojska čebelarstvo skoraj popolnoma uničila, zdaj kar na enkrat čez 200.000 panjev. Naj bo pa že število panjev pravo ali pa ne, radi bi poznali panje in kraje, v katerih bi se v gori navedenih 520.765 panjih letno dobilo: 10 in pol milijona kg medu. To bi bilo povprečno na en panj skoraj 22 kg. Ta je naravnost bosa in kdor kaj tekega trdi, nima pojma o čebelarstvu. Pri nas bi bili zadovoljni, ako bi dobili vsako leto povprečno od enega panja 5 kg medu. Ne rečemo, da bi v dobri paši ne mogli dobiti od panja z močno družino 10—20 kg medu. Ali koliko je dobrih letin, koliko je čebelarjev, ki bi čebelarili v modernih panjih? Ako se trdi, da se toliko in toliko medu letno producira, se mora vendar vzeti v kalkulacijo saj neka vrsta let, najmanj 10 in tako dobiti neko povprečno število. Pri roki imam statistiko čebelarstva v stari Avstriji iz l. 1900.—1910., sestavljeno po zapiskih centralne komisije

za statistiko. Tu berem, da se je dobilo l. 1910. na Kranjskem 3085 centov (q) medu, na Štajerskem 1650, na Koroškem 1737, na Goriškem 619, v Istriji 349, v Dalmaciji 1776 centov. Bilo je pa panjev po štetju z dne 31. dec. 1910: Na Kranjskem 56.694, na Štajerskem: 118.487, na Koroškem: 63.254, na Goriškem: 9769, v Istriji: 8789, v Dalmaciji: 36.343. Toraj bi prišlo na 293.296 panjev: 883.000 kg medu ali na vsak panj: 3 kg. Iz te statistike je razvidno: 1. Da število panjev v Sloveniji ne more biti tako majhno, kakor je bilo zgoraj omenjeno in 2. da imamo prav, ako za povprečni letni donos enega panja računamo kvečjemu po 5 kg. Ako piše statistika, naj se piše pametno in resnično. Statistiko naši gospodje uradniki pri fiskusu radi bero in študirajo, da po nji odmerjajo davke. Kaj naj počne naš čebelar, ki ima n. pr. 50 A.-Ž. panjev in bi mu davkarja naložila davek od letnega dohodka od medu? Ako bi veljala omenjena statistika v časnikih, da je letni povprečni donos enega panja 21 kg, bi mu odmerili davke od 50 krat 21 kg, to je od 1050 kg medu. Ako računamo najnižje med po 100 kron, bi moral plačati davek od 105.000 kron. Fiskus ne povprašuje dosti po stroških, ki jih ima čebelar za panje, za razno čebelarско orodje, za prevažanje v pašo, za pitanje čebel s sladkorjem, za čas, ki ga čebelar porabi pri čebelah, pa tudi ne za dobro ali slabo letino. Statistika naj bo pametna ali pa je bolje, da je sploh ni.

Mravlje so velika nadloga v čebelnjaku. Marsikaj se je že svetovalo, kako jih pregnati, pa uspeh je navadno malenkosten. Neki star čebelar je v francoskem čebelarskem listu »Bulletin de la Société Romande d'Apiculture« nasvetoval blizu čebelnjaka nasaditi mnogo paradiznikov. Duh te rastline je mravljam baje zelo zoperen. Nekateri svetujejo kot najboljše sredstvo urin (scalnico), ki naj ga razlijemo okrog čebelnjaka. Pomaga tudi politi okrog čebelnjaka z grenko vodo, katero dobimo, ako skuhamo pelin, orehovo listje, divje kamelice in druga grenka zelišča. Dobro je tudi, ako potresamo s pepelom, ki je pomešan s sajami.

Znal si je pomagati. Neki kmet-čebelar je našel na svojem polju prav lep roj. Vsedel se je bil prav pripravno na nizko drevo. Čebelar ni imel pri roki posode, kamor bi bil roj spravil. Kaj stori? Sleče srajco, jo spodaj zveže, ogrebe roj in ga srečno prinese domu.

Predlogi glede carinjenja čebelarških produktov. Mestni magistrat v Ljubljani je pozval čebelarško društvo, da stavi predloge glede carinjenja medu, voska, živih čebel itd. z ozirom na razpis ministrstva trgovine in industrije, oddelek v Ljubljani z dne 28. avgusta 1923, št. 4993. Trgovska in obrtna zbornica zbira predloge vseh poklicanih faktorjev v svrhu revizije carinske tarife. Čebelarško društvo je stavilo iz čebelarške stroke spodaj navedene predloge; če imajo člani še kaj pripomniti, naj naznanijo uredništvu, da se ob prihodnji priliki upošteva. Vprašanje se glasi: »Katere želje ima društvo posebnost glede carine, prevoza, obdačenja, domače in tuje konkurence itd.?« Ker bi se dalo tozadevno še marsikaj pripomniti, zato stavimo vprašanje tudi društvenim članom v razmotrivanje. Odgovor se glasi: »Naša kraljevina ima veliko nadprodukcijo medu, posebno odkar se vedno bolj upeljuje čebelarstvo z modernimi panjovi. Da dobimo priliko za izvoz, naj se odpravi izvozna carina, uvede pa visoko uvozna carina na med. Ravno nasprotno je s čebelnim voskom, katerega produciramo premalo. Uvoz voska naj se oprosti vsake carine, izvoz pa omeji z visoko izvožno carino. Uvede naj se tudi visoko uvozna carina na parafin in cerezin; oboje služi brezvestni trgovini za primes k' vosku, iz katerega se v čebelarstvu izdelujejo umetno satovje. Parafin kakor cerezin sta, ako se nahajata v umetnem satovju, čebelam skrajno nevarna in škodljiva in omejujeta čebelni pridelek na vosku in medu. Naša čebela rada roji. Zato naj se odpravi tudi vsaka izvozna carina na žive čebele.«

Ako te čebela piči v usta ali grlo. Može je, kar se je že večkrat zgodilo, da je čebela koga pičila, zlasti ko je vžival med v satovju, v usta ali grlo. Nevarnost, da se zaduši, je velika. Pri taki priliki naj dotični sam sebi ali pa kak drug energičen človek pičenemu globoko poseže z roko v grlo, do konca jezika in otekline doli pritisne. Tako bo v grlu ostalo vedno toliko prostora, da bo pičeni mogel dihati in se ne bo zadušil. Bati se ni treba, da bi tak človek vgriznil. Tako se najlaže prepreči nesreča. Seveda je treba hitro poklicati zdravnika.

Ali smejo čebelariti ljudje s srčno boleznijo? Zgodilo se je že, da je čebelin pik

povzročil smrt človeku s hudo srčno boleznijo. Ker pa vsakega čebelarja pri raznih opravilih v čebelnjaku gotovo večkrat kaka čebela piči, ni gotovo, da bi baš čebelin pik takemu bolniku mogel tako hudo škoditi. Svetuje se, da se tak nervozen in na srečo bolan čebelar izogiblje vsake razburjenosti, jeze, strahu, da zmerno živi, večkrat uživa med in s čebelami prav mirno in rahlo ravna. Gotovo takemu človeku lahko škoduje vsak strah, ne samo čebelin pik ter povzroči, da mu sree za vedno obstane.

Koliko naj pripravimo žrelo po zimi? Za čebele, ki potrebujejo zraka, kakor vsaka žival, bi bilo najugodnejše, ako bi jim pustili žrelo popolnoma odprto. Da pa ne piha burja ali krivec naravnost v panj, da ni prepriha, moramo žrelo zavarovati s kosčkom opeke ali s kako drugo tako stvarjo, ki jo prislonimo k žrelu. Seveda žrela ne smemo zamašiti. Tako zabranimo vetru, da ne piha naravnost v panj, zabranimo solnčnim žarkom, da ne vabijo čebelic po zimi iz njega, zabranimo sinicam, da ne kljujejo na žrelo in čebel ne vznemirjajo. Žrelo pa moramo toliko zožiti ali zavarovati, da ne pride rovka v panj.

Žična mreža ali steklena šipa? Po vojni sem se lotil Znidaršičev. Ker je bilo v šolskem poslopju vse polno razbitih šip, sem večje kose porabil za okenca v panjovih. Vsako spomlad pa sem imel satnike plesnjive v bližini šip! Povrhu je bilo neprimerno mnogo vlage v panju. Ko mi je zmanjkalo šip, sem vložil mreže, ker sem si polagoma nabavljal panje. Takoj prvo zimo sem opazil velikansko razliko. Tam mokri panji in plesnjivo satje, tu suho in čisto. Še tisto poletje so romale šipe iz okenc. Od tedaj imam zopet satje v redu in panje suhe. **Mayer.**

Ali smeš ob nedeljah in praznikih pri čebelah opravljati nujna opravila? Oskrbovanje čebel in potrebna opravila ne prekršijo nedeljskega posvečevanja, ako čebelar le ne zanemari službe božje. Ta dela spadajo v vrsto negovanja živali in tudi tukaj lahko porabimo besede Zveličarja: »Komu izmed vas bo osel ali vol padel v kapnico, in ga ne bo izvlekel sobotni dan?« Luk. 14, 5. Seveda je tako delo toliko prej dopuščeno, ako je čebelar ves teden zadržan in ima le ob nedeljah in praznikih čas ukvarjati se s čebelami.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani,
Jugoslovanska knjigarna, Pred Škofijo (poleg stolne cerkve).

P r e d m e t	Cena	
	Din	p
A.-Ž. panj na 10 okvirov najnovejšega sestava: kompletan z vsemi pritisklinami (s pripravo za prevažanje 10 Din več)	300	—
Baloni, za 1 ali 2 litra s podstavkom Din 16— ozir.	24	—
Deska za pritrjevanje satnic	8	—
Garnitura za vdélavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	35	—
Kadilnik	38	—
Kapa, čebelarska, za odpirati s tkanino	68	—
" " " " s tkanino (navaden)	58	—
Kolesce za vtiranje žice	—	—
Zaklopna kozica za odlaganje obljudenih satnikov	60	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od 3 do 15 Din	—	—
Ista z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	5	—
Mreža žična za okenca (pocinkana) à m ²	60	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	120	—
Nož za izpodrezovanje satja	12	—
Nož za odkrivanje satja	15	—
Odvijač za vijake	3	—
Pipe čebelarske	85	—
Pitalnik za A.-Ž. panj	10	—
Posode za med, pločevinaste à 5 kg z ročajem	30	—
Iste za med, pločevinaste à 18 kg	75	—
Iste za 55 kg	200	—
Iste (leseni sodi) za 50 kg	45	—
Posoda za čiščenje medu z dvojnim sitom	180	—
Ravnalec (priprava za uravnavanje satnikov v A.-Ž. panju	10	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z medeno vodo	8	—
Rešetka matična prirezana za A.-Ž. panj. pr. m ²	250	—
Rokavice, čebelarske	100	—
Satnice 39 × 23 cm, pr. kg	—	—
Sipalnik lesen za A.-Ž. panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Sito za čiščenje medu, leseno	20	—
Isto pločevinasto dvojno	45	—
Solčni topilnik	150	—
Spone za rokave I. vrste par	7	—
Iste II. vrste par	6	—
Stiskalnice za umetno satje	1100	—
Strgulja za snaženje A.-Ž. panjev	12	—
Šablona jeklena in zabijač (priprava za pritrjevanje kvačice)	18	—
Ščetica za ometanje čebel	10	—
Silo za vrtnje luknjic	3	—
Točilo za med, pločevinasto za 3 okvire 27 × 41 cm,	—	—
Topilnik s svetilko in lončkom za lepljenje satnic	60	—
Topilniki za voščine	80	—
Zaboj lesen za roje	80	—
Vilice za odkrivanje satja	—	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski enostranski Din 5—, dvostranski	6	—
b) leseni (Trinkov sestav)	2	—
Znaki	5	—
Žica za pritrjevanje satnic, zavitek pr. dkg	1	50
Kovinska garnitura za A.-Ž. panj:		
a) 6 palic 40 × 8 mm (nepocinkano železo)	9	—
b) 2 nosilca za matično rešetko	5	—
c) 2 tečaja za vratica à Din 3—	6	—
d) 4 tečaji za bradi à Din 1—	4	—
e) mreža za okenca po m ²	60	—
f) zapahi za okenca p. Strgar à Din 1—	4	—
g) 2 zaporici za zaklopnico à Din —50	1	—
h) kvačice iz železne žice, kilogram	28	—
i) 1 kljukica za vratica, večja	1	—
j) kos matične rešetke 33 × 25	25	—

Gospodarska zveza v Ljubljani

**prodaja specerijsko in kolo-
nialno blago, umetna
gnojila in krmila,
sir, sirovo
maslo
in
konden-
zirano mleko
ter preskrbuje
vsakovrstne polje-
delske in sadjarske stroje.**

**Velika zaloga pristnih
domačih vin po
zmernih
cenah.**